

Αγ. Σοφία-Πίστη-Ελπίδα-Αγάπη:Πρότυπα ζωής & μαρτυρίου

[/ Πεμπτουσία](#)

Η Αγία Σοφία και οι τρεις μάρτυρες θυγατέρες της Πίστις, Ελπίς και Αγάπη (17 Σεπτεμβρίου)

Η αγία μάρτυς Σοφία και οι τρεις θυγατέρες της Πίστις, Ελπίς και Αγάπη ζούσαν κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα των Ρωμαίων Αδριανού (117-138 μ.Χ.). Κατάγονταν από λαμπρό και ένδοξο γένος. Είχαν από τους προγόνους τους την πίστη στο Χριστό και ζούσαν τη ζωή τους σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Λοιπόν, όταν κάποτε οι άγιες αυτές γυναίκες πήγαν στη Ρώμη, τις συνόδευσε εκεί η φήμη για τη λαμπρότητα της γενιάς τους και η πληροφορία για την πίστη τους στο Χριστό. Για το λόγο αυτό ο ηγεμόνας πρόσταξε να του τις παρουσιάσουν ενώπιόν του. Μόλις αυτό έγινε, εκείνος θαμπώθηκε από το κάλλος και την ομορφιά τους και αφού χώρισε τη μητέρα από τις τρεις θυγατέρες της, άρχισε και συζητούσε μαζί της περί πίστεως, προσπαθώντας άλλοτε με κολακείες και υποσχέσεις και άλλοτε με απειλές να την αποσπάσει από την πίστη της στο Χριστό. Η αγία Σοφία όμως έμενε ακλόνητη στην πίστη της, υπερμαχόταν γι' αυτήν, αμυνόταν στις προσβολές του ηγεμόνα και, έτσι, αυτές δεν μπορούσαν να τελεσφορήσουν.

Τότε ο ηγεμόνας, επειδή νικήθηκε από την Αγία, πρόσταξε να οδηγήσουν ενώπιόν του τις τρεις θυγατέρες της. Μόλις λοιπόν έγινε αυτό, εκείνος, κοιτάζοντάς τες με «γλυκό» βλέμμα, προσπάθησε με σαγηνευτικές κολακείες και υποσχέσεις να εκμεταλλευτεί τη μικρή τους ηλικία και να διαπιστώσει μήπως αυτές, εξαιτίας ακριβώς της μικρής τους αυτής ηλικίας, έχουν αποδεχθεί τη διδασκαλία να περιφρονούν τα υλικά αγαθά που τους υποσχόταν. Ο τύραννος έκαμε τη σχετική διαπίστωσή του, αλλά και πάλι νικήθηκε, αφού οι άγιες αυτές κορασίδες πίστευαν απολύτως συνειδητά στο Χριστό.

Ύστερα από το γεγονός αυτό, ο ηγεμόνας θέλησε να δοκιμάσει καθεμιά χωριστά. Πρώτα λοιπόν του πήγαν τη με-γαλύτερη στην ηλικία, την Πίστη, η οποία ήταν τότε δώδεκα ετών. Αυτή, αφού ομολόγησε με παρρησία την πίστη της στο Χριστό, έλεγξε και απέκρουσε με γενναίο φρόνημα τις μεθοδεύσεις του τυράννου. Τότε εκείνος πρόσταξε και την υπέ-βαλαν σε ανήκουστα και φρικτά βασανιστήρια. Πρώτα - πρώτα λοιπόν οι δήμιοι την έγδυσαν και, αφού της έδεσαν πίσω τα χέρια, την έδειραν ανελέητα με ραβδιά. Έπειτα της έκοψαν με μαχαίρι τούς μαστούς, από τους οποίους, ω του θαύματος!, αντί για αίμα, έρευσσε γάλα· γεγονός που προκάλεσε έκπληξη και δέος στους ανόσιους και κακούργους δη-μίους. Εν συνεχεία την ξάπλωσαν πάνω σε μια πυρακτωμέ-νη σχάρα. Η Αγία όμως δεν έπαθε τίποτε, αλλά διαφυλά-χτηκε άφλεκτη από το πυρ, σε πείσμα του τυράννου και προς δόξαν του Χριστού. Κατόπιν την πασπάλισαν με πίσσα και άσφαλτο και την ξάπλωσαν και πάλι σε πυρακτωμένη σχά-ρα. Αλλά και από το μαρτύριο αυτό εκείνη διαφυλάχτηκε άβλαβης και ανέπεμπε ευχαριστίες στο Θεό.

Έτσι λοιπόν ο τύραννος, επειδή καταντροπιάστηκε από τη μεγαλομάρτυρα νεάνιδα, εξεμάνη κυριολεκτικά και πρόσταξε να την αποκεφαλίσουν με ξίφος. Αμέσως τότε την παρέλαβαν οι δήμιοι και την οδηγούσαν στον τόπο του αποκεφαλισμού της· προπορευόταν δε η μητέρα της Σοφία, η οποία και την ενθάρρυνε να δεχθεί μετά χαράς το θάνατο για το Χριστό. Μόλις έφτασαν στον τόπο της εκτελέσεως, οι δήμιοι την αποκεφάλισαν με ξίφος. Έτσι λοιπόν η αγία μεγαλομάρτυς Πίστις εξασφάλισε από το Χριστό τον στέφανο της αθλήσεώς της και ανήγαγε τον εαυτό της ταπεινοφρό-νως σε τιμή αγίας, αφού έγινε υπόδειγμα πίστεως στο Χρι-στό μέχρι θανάτου.

Αφού λοιπόν έγιναν όλα αυτά, ανοσίως μεν από τον τύραννο, θεοπρεπώς όμως από την πρώτη νεάνιδα, την Πί-στη, προσήχθη σ' αυτόν η δεύτερη κόρη, η Ελπίς, η οποία ήταν δέκα ετών. Αλλά και αυτή, παρά την τόσο νεαρή ηλι-κία της, στάθηκε ακλόνητη στην πίστη της στο Χριστό και απέρριψε κατηγορηματικά τις κολακείες και τις υποσχέσεις του τυράννου. Τότε εκείνος, καταντροπιασθείς από αυτή τη μικρή κορασίδα, πρόσταξε να τη δείρουν με βούνευρα και εν συνεχεία να τη ρίξουν μέσα σε μια πυρακτωμένη κάμινο. Η προσταγή του τυράννου εκτελέστηκε. Η Αγία όμως, με τη δύναμη του Θεού και την άορατη παρουσία του Χριστού, διαφυλάχτηκε απολύτως αβλαβής.

Κατόπιν τούτου ο τύραννος πρόσταξε και υπέβαλαν την Ελπίδα σε νέα βασανιστήρια. Συγκεκριμένα, την κρέμασαν σε ένα ξύλο και της καταξέσχισαν με σιδερένια νύχια ολό-κληρο το σώμα της. Εν συνεχεία δε, έτσι αιμόφυρτη όπως ήταν, την έριξαν μέσα σ' έναν πάρα πολύ πυρακτωμένο λέβητα, γεμάτο πίσσα και ρετσίνι. Αλλά, ενώ η Αγία δεν έπαθε απολύτως τίποτε από αυτή την κόλαση, τα

κοχλάζοντα υγρά, που χύνονταν έξω από το λέβητα, έπεσαν επάνω σε πολλούς παρευρισκόμενους ειδωλολάτρες και, έτσι, τα απροσδόκητα εγκαύματα, που αυτά τους προκάλεσαν, επέφεραν σ' εκείνους το θάνατο. Για το λόγο δε αυτό η μανία των δημίων υπεράναψε και αποκεφάλισαν αμέσως την ανήλικη Μεγαλομάρτυρα. Έτσι λοιπόν και ο δεκάχρο-νος αυτός άγγελος του Χριστού, η μικρή Ελπίς, ετελειώθη και ανήλθε στεφανηφόρος στην ουράνια βασιλεία του Θεού.

Ακολούθως προσήχθη τελευταία στον ακόρεστο και θεομάχο τύραννο η τρίτη και μικρότερη από τις αδελφές, η Αγάπη. Αυτή, όντας τότε μόλις εννέα ετών, με ασυνήθιστη για ανήλικο άτομο φρόνηση και θάρρος απερίγραπτο, δια-κήρυξε ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός και με παιδικούς καγχασμούς καταμυκτήρισε τη θρησκεία των ει-δώλων. Η διακήρυξή της δε αυτή εξέπληξε και εξερέθισε τόσο πολύ τον τύραννο, ώστε εκείνος πρόσταξε αμέσως τους δημίους να την κρεμάσουν και να τη δείρουν. Εκεί-νοι τότε άρπαξαν την εννιάχρονη αυτή κορασίδα και, αφού την κρέμασαν, την έδειραν με σκληρά λουριά τόσο βάνουσα, που καταξεσχίστηκαν τα μέλη της και εξαρθρώθηκαν οι αρμοί της. Όμως, με τη χάρη του Θεού, αμέσως αποκαταστάθηκε τόσο τέλεια η υγεία της, ώστε ο τύραννος κατά πρώτον εκπλάγηκε και έμεινε άναυδος. Έπειτα όμως, καταληφθείς από οργή και εξαλλοσύνη, πρόσταξε και την έριξαν σε μια κάμινο, η οποία είχε πυρακτωθεί με την καύση κάθε είδους καύσιμης ύλης. Η Αγάπη όμως διασώθηκε θαυματουργικά με την επιστασία θείου αγγέ-λου, ενώ οι φλόγες άφησαν μισοκαμένους, αντί για εκείνη, τους παρευρισκόμενους ειδωλολάτρες και τον τύραννο. Τότε ο θηριωδέστατος και απανθρωπότατος εκείνος τύ-ραννος πρόσταξε τους δημίους και κατατρύπησαν το σώμα της Αγίας με μια σιδερένια περόνη. Αλλά και από αυτό το μαρτύριο διαφυλάχτηκε αβλαβής. Κατόπιν τούτου ο τύ-ραννος πρόσταξε και την αποκεφάλισαν με ξίφος. Έτσι λοιπόν και ο εννιάχρονος αυτός άγγελος, η Αγάπη, ετελειώθη και κοσμήθηκε από τον Κύριο, όπως και οι δύο άλ-λες αδελφές της, με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Η μητέρα τους, η αγία Σοφία, ευφράνθηκε πάρα πο-λύ, που ανέθρεψε τοιοιτοτρόπως τη θεοευλόγητη αυτή τριάδα των βλασταριών, και ανέπεμψε δόξα και ευχαρι-στίες προς τον Κύριο για τα αγγελικά αυτά θρέμματά της. Κατόπιν κήδευσε και ενταφίασε με τιμές μητρικές τα τίμια λείψανα των πολυαγαπημένων αυτών και ισαγγέλων θυγα-τέρων της. Εν συνεχεία δε η Αγία παρέμεινε επί τρεις ημέρες στους τάφους τους και παρακαλούσε το Θεό να την πάρει και αυτήν από την πρόσκαιρη ζωή. Και πράγμα-τι, ο Θεός άκουσε την προσευχή της και κάλεσε κοντά Του την πανευτυχή ψυχή της. Το τίμιο δε λείψανό της ενταφιάστηκε δίπλα στους τάφους των τριών θυγατέρων της, εις μαρτύριον αιώνιο της ενιαίας πίστεως και των τεσσάρων τους στον εν ουρανοίς Χριστό, που τις στεφά-νωσε, στον Οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνας των αιώ-νων. Αμήν.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας, Συναξαριστής Σεπτεμβρίου, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 113-118)